

[Lyngsje.]

Bekostning udlækker en Masse af hvert Aar — vist for Resten alt for mange —, hvor findes de, hvis de ikke navnlig skulde findes blandt de Konservative i Kraft af deres økonomiske Forhold, deres Afstamning o. s. v.? Hvor er den akademiske Indsigt i juridiske Forhold? Hvor er den akademiske Indsigt i det, der hedder Verdenshistorien, og hvad der kommer ud af en Klaseslov og Magtmisbrug, et politisk Magtmisbrug som det, man her er i Færd med? Hvor er Juristerne henne, som ved saa sikkert, som at to og to er fire, at det er rigtigt, hvad jeg siger om denne Lovs juridiske og tekniske Skavanker, hvor er de henne, den intelligente Verden, den Verden, som har Raad til at tænke loyalt og tolerant, som er saaledes stillet, at den ikke behøver at deltage i Døgnets Strid, som er saaledes stillet, at den ikke skal gaa ud paa Arbejdsmarkedet og kæmpe for det daglige Brød, som er saaledes stillet, at den er uafhængig? Hvor er Intelligensen? Findes den i det konservative Folkeparti, saa er intet sikrere, end at det vil gaa det konservative Folkeparti ilde, hvis dets Navn knyttes til denne Lov. Det er ved deres Hjælp, denne Lov i den tolvte Time føres igennem. Hvor er Retsindet, hvor er de, for hvem Fædreland og Sprog og Kultur, dansk Kultur er af saa høj en Betydning? Hvor er de? Denne Lov er et Angreb paa Betingelserne for, at vort Lands Kultur kan fortsættes. Den Dag, Arbejderbefolkningen gøres værgeløs, den Dag, deres ledende Mænd sættes i Tugthuset eller i Fængsel, som de Herrer hellere vil have vi kalder det, den Dag, deres Kasser konfiskeres til Fordel for lumpne Anmeldere eller andre, der har spekuleret i Konflikten og dens juridiske Gevinst, hvor er de Herrer da? Hvor er de Herrer, som er født til at værne mod slig en Uret? Jeg spørger: Hvor er de? Har de ikke Repræsentanter i dette Ting, og hvorfor tier disse Repræsentanter?

Men der er ogsaa andre Grunde. Venstres Bønder, de brave Dannemænd, slider gennemgaaende bravt i deres Bedrifter og i deres Jord, og det skal indrømmes, at de til Tider faar for lidt for det. Men hvor er disse Mænd? Kun en ringe Brøkdel af de Børn, der fødes paa deres Ejendomme, kan jo faa en Gaard, kun en ringe Brøkdel af de Børn kan blive bosiddende paa Landet, blive Arbejdsgivere paa Landet. Størsteparten af deres Børn bliver Lønarbejdere, kommer til Byerne. Vi har i Dansk Arbejdsmandsforbund 25 000 Medlemmer, der er født paa

Landet, paa Landets Bøndergaarde. Det er Sønnerne af de danske Bønder, der nu har giftet sig og sidder i Byerne med Hustru og Børn og kæmper sig tarveligt igennem. Kender de Herrer ikke deres eget Afkom? Fornægter de deres Afkom? Hvordan vil deres Børns Dom blive over dem, deres Børn, som skal lide under denne Lov? Findes der Faderfølelse, findes der ærlig og redelig Kærlighed til Danmark, til det danske ærligt arbejdende, gode Folk, findes der Kærlighed til, hvad dansk er, saa vil vi værne om, at det maa fortsættes, saa at de gamle, lerklinede Hytter med deres smaa bitte Ruder, med det skæve, frønnede Tag bliver afløst en for en af hvide, smukke Bygninger med røde, teglhængte Tage, hvor der hver Dag gaar Røg af Skorstenen til Middagsmad, hvor der før kun gik det een Gang om Maaneden. Men hvor er de, der synger saa skønt om Dannevang, hvor er de Danmarks Sønner, der elsker deres Fædreland, det danske Flag, det danske Folk, hvor er de? Eller hvad er det da, de elsker, hvad er deres Fædrelandskærlighed? Det kan da ikke være de øverste ti Tusinde, hvis Ret til ubegrænset Udbytning og Udplyndring af Lønarbejdere og Smaakaarsfolk her skal beskyttes? Er det dem, de kalder deres Fædreland, er det kun dem, de kalder deres Landsmænd, eller hvem er det egentlig, de tænker paa, naar de raaber: Leve gamle Danmark? Hvem? Her er den Stund, hvor det skal prøves, hvem der virkelig har Kærlighed til Danmark, til dansk Kultur, til den stræbsomme, flittige, intelligente danske Arbejderbefolkning, og hvem det er, der ikke har det. Landet skal i denne Stund erfare, hvem der er dets sande Venner, og hvem dets Fjender, tankeløst eller med Villie, det er ligegyldigt. Derfor siger jeg til Dem, som mine Partifæller har gjort det, som den Mand, der mere end nogen anden i dette Land har Kendskab til de organisationsmæssige Forhold, som ved, hvordan Forholdene laa, inden Organisationerne kom, som ved, hvad denne Lov kan bruges til i reaktionære og socialt uforstaaende Hænder — jeg siger til Dem: Mine Herrer, tænk Dem om, selv om det er i den ellefte Time! Jeg tilraader Dem i vort Lands Navn, i Navn af alt, hvad der er godt og ærligt og redeligt, at lade dette være, at lade dette Lovmageri ligge, for hvilket det hverken i Udvalget eller i Tingets Sal er muligt at drive blot en nogenlunde kraftig Forsvarer frem. Hvad ikke er Forsvar værd, lad det ligge, og gør det ikke til Lov. Gør De det, vil De komme til at fortryde det!